

N:o 31.

Af Herr Carl Persson: Med förslag till förändrad lydelse af 24 kap. 32 § Kyrkolagen.

I Kyrkolagens 24 kapitel 32 § heter det i en punkt: »Han (klockaren) skall ock bära kapitlets, prostens och kyrkoherdens bref till prosten, när de honom tillhandakomma, till nästa klockare, och der sådant försummas, till skadan, som deraf timar, svara».

Ehuru detta lagstadgande numera är alldeles obehöfligt, sedan presterskapet ej allenast erhållit oinskränkt fribrefsrätt, och postbefördringen i hög grad utvecklat sig, utan äfven full rättighet till fritt fortskaffande af väska för tjänsteärenden, enligt Kongl. brefvet den 10 Augusti 1877, användes likväl detta postbefördringssätt af en del kyrkoherdar till stor tunga och besvär för klockarne.

Att klockareposten för cirka 200 år sedan var behöflig, då andra fortskaffningsmedel dermed ej funnos, och att samma post fortfarande är ett laga onus för klockaren, är ej meningen att bestrida; men många föråldrade lagstadganden hafva på senare tid undanröjts och nya föreskrifter trädt i stället, hvilka mer lämpats efter den tid, som nu är. Och andre tjänstemän hafva äfven befriats från åligganden, som de förut haft, utan att fördenskull deras löneförmåner blifvit minskade, hvarför jag anser att klockarne böra befrias från detta deras åliggande.

Jag anser derföre, att detta ofvan upptecknade lagstadgande bör helt och hållet ur paragrafen utgå, då icke någon egentlig skada deraf tillskyndas presterskapet mer än den, att de nödgas alltid anlita den dem tillerkända rätt att genom allmänna posten fortskaffa sina tjänsteskrifvelser. När klockarne härifrån befriats, kunna de obehindradt få använda tiden till det viktiga arbete i folkskolan, hvartill, i de flesta

fall, åtminstone på landsbygden, klockarne torde vara i förening med sin tjänst hänvisade.

Jag hemställer sålunda, att 24 kapitlets 32 paragraf i Kyrkolagen måtte härefter komma att erhålla följande lydelse:

Han skall ock vara kyrkan trogen, och kyrkoherden och församlingen lydig, sörja för ringningen och klämtningen, på behöriga tider ställa timklockorna, samt taga allt det i noga akt och förvar, som honom i händer antvardas och förtros. Desslikes skall han vara presterna vid gudstjensten, skriftermålen och, när det befallles, uti socknebud, samt annan kyrkotjänst vid handen; men ingalunda genom någon kyrkoherdens enskilda tjänst besväras, hindras eller afhållas ifrån den pligt honom åligger, med all flit och trohet drifva barnaläran. I det öfriga hvad hans embete angår, så rättar han sig efter den förordning, som biskopen och konsistorium honom föreskrifva.

Jag anhåller om remiss af denna min motion till Lag-Utskottet.

Stockholm den 25 Januari 1883.

Carl Persson.